

GŁOS WĄBRZEŃSKI

Przedpłata: w kwart. miesięcznie 1,50 zł z odroczeniem przez pocztę 20 gr tygodni. W wypadkach nieprzewidywanych, przy wstrzymaniu przedsiębiorstwa, złożeniu pracy, przerwaniu komunikacji, otrzymujący nie ma prawa żądać pozataryfowych dostarczeń gazety, lub zwrotu eseny abonamentu. Za dzień ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

Ogłoszenia: Za ogłosz. pobiera się od wiersza smm. (7 lsm.) 10 gr. za reklamy na str. 3-lsm. w wiadomościach potocznych 30 gr na pierwszej str. 50 gr. Rabatu udziela się przy częstym ogłoszeniu. „Głos Wąbrzeński” wychodzi trzy razy tygodniowo i to w poniedziałek, środek i piątek. Skrytka pocztowa 23. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 11. Telefon 80. Konto czekowe P. K. O. Poznań 204.252.

Piątek Eugenji p.
Sobota Podw. ższ. ś. Krzyża
Niedziela Lidji

Dziś wschód słońca o godz. 5 12 zach. 5 59
Jutro „ „ „ 5 13 „ 5 57
Dziś „ księżycy „ 16 35 „ 23 27

Nr. 109

Wąbrzeźno, sobota 14 września 1929 r.

Rok IX

Prezydent Rzeczypospolitej w Wąbrzeźnie

(Patrz na stronie 3-cią)

W obronie interesów dziennikarstwa pomorskiego.

Grudziądz, 8. 9. 1929

Dziennikarze, żyjący zwykle życiem całego narodu, rzadko kiedy myślą o sobie. Dbając zawsze o wszystkie inne organizacje społeczne, rzadko kiedy zaprzatają uwagę społeczeństwa swoją własną organizacją dziennikarską.

A jednak przyjść może czasem chwila, kiedy i ten niestrudzony pracownik społeczny, jakim jest dziennikarz polski, upomni się publicznie o swoje prawa i weźmie w obronę swoją własną organizację, atakowaną dość często w ostatnim czasie — o ile chodzi o Pomorze — przez pewne niepozytalne jednostki partyjne.

Jest tu mowa o Syndykacie Dziennikarzy Pomorskich, który nie wiadomo dla czego jest solą w oku pewnej partii politycznej na Pomorzu. Można by to jeszcze zrozumieć, gdyby ten Syndykat był organizacją polityczną, reprezentującą te, czy inne poglądy na całość organizacji państwa...

Jednakże już z dotychczasowych publicznych enuncjacji Syndykatu Dziennikarzy Pomorskich, jak i z całej jego dotychczasowej działalności wynika, że celem tej organizacji jest obrona godności, praw i interesów moralnych i materialnych zawodu dziennikarskiego na Pomorzu, a środkiem do osiągnięcia tego celu jest praca nad podniesieniem poziomu moralnego i materialnego członków-dziennikarzy, dążenie do zapewnienia temu zawodowi odpowiedniego stanowiska i wpływu w społeczeństwie, zabezpieczenie bytu pracownikom dziennikarskim, oraz współzycie towarzyskie.

Syndykat Dziennikarzy Pom., założony jeszcze w r. 1920, to znaczy zaraz po przejściu Pomorza, jest do dziś dnia jedną jedyną legalnie funkcjonującą organizacją dziennikarską, uznaną od pierwszej chwili zarówno przez centralę, tj. przez Związek Syndykatów Dziennikarzy Polskich w Warszawie, jak i przez władze państwowe i samorządowe.

Syndykat Dziennikarzy Pom., licząc dziś 62 członków, skupia z małym wyjątkiem wszystkich pracowników pióra na Pomorzu, o różnych poglądach politycznych, rozciągając swą działalność poza granice Pomorza na prasę polską w W. M. Gdańsku Prusach Wschodnich i Rzeszy Niemieckiej. Najwięcej zasłużeń dziennikarze pomorscy, jak nieżyjący dziś już sp. Antoni Brejski, Konstanty Dąbkowski, Djonizy Kowalski, oraz tylu pracujących jeszcze chwalebnie na niwie dziennikarskiej, jak Jan Rakowski, Dr. Józef Ulatowski, Jan Teska, Leon Formański, Bonifacy Chmielewski, Władysław Cieszyński, Franciszek Sędzicki i wielu innych należeli i wzgl. należą jeszcze do Syndykatu Dziennikarzy Pomorskich. Jest to najlepszą miarą autorytetu i znaczenia tej organizacji dziennikarskiej.

Najciekawszym i w tym wypadku godnym napietnowania publicznego jest fakt, iż jedynie grupa dziennikarzy na Pomorzu, należących do Narodowej Demokracji, nie figuruje na liście członków S. D. P. i nie dlatego bynajmniej, iżby im kto bronił dostępu do tej organizacji, ale z odmiennych zupełnie powodów. Antagonizm partyjny i osobisty do pewnych ludzi z S. D. P. jest u tych panów

„Krzyżackiego gadu nie ugłaszczesz“

W związku z geneńską mową Stressemanna a specjalnie wywodami jego w sprawie mniejszości narodowych i konieczności utworzenia specjalnej komisji Ligi Narodów dla tej sprawy da się ująć prusackie dążenie w następujące punkty:

- 1) Dążenie do połączenia Austrii z Rzeszą.
- 2) Ofensywa przeciwko Polsce.
- 3) Ofensywa na Alzację i Lotaryngię.

Niemcy uzyskały spełnienie swych żądań w sprawie odszkodowań i ewakuacji Nadrenji.

Apetyty niemieckie są nienasycone. Obecnie pojawiły się żądania w sprawie Zagłębia Saary, — Austrii Polski itd.

Widzimy więc, że Niemcy dążą... do pokoju, który nazywa się wojna!

—;—

Ameryka gotuje się na wypadek wojny

— Nowy Jork. W sferach parlamentarnych rozważany jest projekt mobilizacji na wypadek wojny nie tylko osób zdolnych do noszenia broni, lecz również i pogotowia finansowego oraz przemysłowego. W maju r. b. projekt już był przygotowany, ale przewidywał tak dalece idące zarządzenia, że napotkał na duże sprzeciwy.

Wbrew oświadczeniom Mac Donalda, który gotów jest zawrzeć sojusz z Ameryką — pertraktacje rozbrojeniowe nie posuwają się naprzód i według informacji ze sfer marynarki amerykańskiej skończą się częściowymi tylko układami, ograniczającymi zbrojenia.

—o—

z Narodowej Demokracji tak silny, że woleli oni pozostać na uboczu, oraz podważać ze względów partyjnych jedność dziennikarską na Pomorzu i wnosić ferment w życie organizacyjne dziennikarzy pomorskich, niż w jednym szeregu wspólnie i solidarnie dążyć do wyważenia sobie lepszych warunków materialnych i do rozwoju moralnego stanu dziennikarskiego. Doszło już dzisiaj tak daleko, że pewni panowie z Torunia, powodowani animozją partyjną, czy też osobistą do tego lub innego członka S. D. P., pragną obniżyć w ogóle wzniesłe posłannictwo dziennikarstwa pomorskiego, zapominając niestety o tem, iż sami również wykonują pracę dziennikarską.

Wystarczy przeczytać sprawozdanie z ostatniego zjazdu Syndykatu Dziennikarzy Pomorskich w Nowem Mieście i Lubawie w numerach z 21 i 22 sierpnia br., ażeby zrozumieć, do czego prowadzi zawziętość partyjna nawet na tle interesów i zadań społecznych. Szlachetną inicjatywę Syndykatu Dziennikarzy Pomorskich, który urządzając zjazd swój w powiecie lubawskim, pragnął poznać i poruszyć w prasie zadania i bolączki tego ważnego choć odosobnionego zakątka Rzeczypospolitej — partyjnicy toruńscy przyjęli z przyziemną ironją i niesmaczną naprawdę złośliwością, zwłaszcza o ile chodzi o sprawę tak poważną, jak podniesienie gospodarcze pogranicza Prus Wschodnich. Koledzy bądź co bądź po piórze, zachowali się tak, jakby do Lubawskiego na zjazd przybyli nie dziennikarze polscy, ale jakaś zgraja wywrotowców, z pod ciemnej gwiazdy.

Z ludźmi, którzy w tak niski sposób pojmują zadania prasy, trudno naprawdę w poważny i uczciwy sposób polemizować. Kto zożydza wobec drugich swój własny zawód, albo lepiej kto pluje na własne gniazdo, nie jest wart uczciwej polemiki. Podobne wybryki niepozytalnego partyjnictwa w stosunku do istotnego posłannictwa prasy, zwłaszcza tu na wysuniętych rubieżach Rzeczypospolitej, wybryki i napaści nie licujące z godnością obywatelską i etyką — można jedynie publicznie napiętnować.

I dlatego, o ile już ten skromny pracownik pióra zabrał raz głos w obronie godności zawodu

dziennikarskiego i w obronie swojej własnej organizacji, — niech mu wolno będzie czyn tak nieobywatelski, tak wysoce niekoleżeński i godzący w interes publiczny, postawić pod sąd opinii zdrowo myślącego społeczeństwa.

Piszący te słowa nie jest ani przyjacielem ani wrogiem Narodowej Demokracji, a już w obrębie interesów zawodowych dziennikarstwa (tak samo, jak i inni dziennikarze) nie uznaje żadnych kierunków politycznych. Chcąc dać jednakże wyraz oburzeniu wszystkich kolegów-dziennikarzy, zgrupowanych w S. D. P., niżej podpisany pod adresem partyjników toruńskich oświadczyć musi co następuje:

„Prawdziwy dziennikarz polski w jakimkolwiek bądź pracując obozie, w rezultacie jest i będzie zawsze sługą swego państwa i narodu.

„Żadna organizacja dziennikarska w Polsce nie powinna podlegać — tak przynajmniej jak Syndykat Dziennikarzy — podległości — wpływom żadnej partii politycznej. Organizacja taka musi stać ponad partiami a bronić interesów moralnych i materialnych swoich członków-dziennikarzy, posiadać powinna także tendencje służenia interesom społecznym i narodowym, aby być godną zaufania i poparcia przez wszystkie siły społeczeństwa.

„Kto zaś w ten sposób pojętym zadaniom i celom jakiegokolwiek organizacji pragnie ze względów partyjnych zaszkodzić i to na szerszej arenie publicznej, zasługuje na miano szkodnika interesów społecznych i przez destruktywną działalność wystawia sobie smutne świadectwo ubóstwa ducha i myśli.

Tyle w odpowiedzi toruńskim „rycerzom pióra”. Pozostałe społeczeństwo zapewnić można jedynie, że Syndykat Dziennikarzy Pomorskich, przechodząc nad sprawą opisanego wybryku partyjnego do porządku dziennego, jak od lat dziesięciu tak i nadal pracować będzie wytrwale na niwie społecznej, na tym trudnym posterunku służby ojczyznej, jakim jest naogół prasa polska na Pomorzu.

Ludwik Łydko.

—X—

W Palestynie spokój

Z Palestyny donoszą, że w całym kraju przywrócono spokój. Wobec tego urząd kolonialny przerywa ogłaszanie komunikatów o sytuacji. Również wobec uspokojenia powracają do swej bazy na Malcie wysłane swego czasu do Palestyny transportowic lotniczy „Courageous” i torpedowiec „Veteran”.

Groźna sytuacja na Wschodzie

— Londyn. Według wiadomości nadesłanych tu z Charbina sytuacja na Dalekim Wschodzie w ostatnim czasie stała się nadzwyczaj groźna. Na pograniczu sowiecko-chińskim toczą się zawzięte walki pomiędzy wojskami czerwonymi a armią chińską. Samoloty sowieckie zawzięcie ostrzeliwiają pozycje chińskie. Liczba zabitych po obu stronach przekracza 300 żołnierzy. W samym Charbinie panuje wielki popłoch. Na rzekach Ussuri i Amurze Chińczycy zatopili wskutek podłożonych min podwodnych kilka statków rosyjskich. Sowiety wysyłają do miejsc więcej zagrożonych znaczne oddziały wojsk.

Nie wiecie dnia ani godziny

Straszny w swych skutkach zarazek.

Profesor Leonard Hill z Lowestoft wynalazł nowy rodzaj zarazka, który w formie drobnego proszku ma straszliwe działanie zabijające. Proszek taki działa zabójczo przez samo wdychanie go, a nawet wtedy, gdy najmniejsza jego cząsteczka dostanie się do oka. Jest to podobno środek tak potężny, że jeden gram wystarczy, by uśmiercić milion ludzi.

W razie użycia tego proszku w większej ilości, powiedzmy podczas wojny, ludzkość cała może wyginąć w przeciągu paru godzin.

Opowiadając o swym wynalazku prof. Hill wskazał na nedoręczność wszelkich zbrojeń, które są zabawką wobec tego rodzaju środków niszczyielskich, jakimi ludzkość rozporządza i wobec których, już dzisiaj wojna jest rzeczą nie do pomyslenia. Żadne bowiem stworzenie żyjące nie oparłoby się zniszczeniu.

Olbrzymi pożar.

Pożar, który wybuchł w Targowiszcie zniszczył tam wiele domów na trzech ulicach w dzielnicy zwanej serbską. Uległa też zniszczeniu znaczna ilość zmagazynowanego zboża. Gwałtowny wiatr szerzył ogień z niezwykłą szybkością. Pożar został ugaszony dopiero po 8-o godzinnych wysiłkach straży ogniowej i oddziałów wojskowych. We dług pobieżnych obliczeń, szkody wyrządzone pożarem obliczają na 100 milionów lei. Około 1000 osób pozostało bez dachu nad głową. Dzielnica nawiedziona pożarem zamieszkiwana była głównie przez serbskich ogrodników i plantatorów.

Powódź w Indjach.

Z powodu wylewu Indusu i kanałów sytuacja na południu prowincji Sind jest bardzo zagrożona. W pobliżu Khanwahan woda zalała 60 wsi. Miasto Kandiaro otoczone jest wodą na przestrzeni kilku mil. Z Haiderabadu donoszą, o zalaniu przez wodę 8 wsi. Powódź poczyniła znaczne szkody w pobliżu Kotry, a także w rolniczych okręgach Tharshah, Shiria i Sakrand.

Ach, ta miłość. . .

Na polach pod Giebulkowem w powiecie krakowskim niejaki Tomasz Motyka lat 25 usiłował zastrzelić z rewolweru Anielę Ziółkową, lat 21. Powodem była zawiedziona miłość. Ziółkowa rannona lekko 2 razy w głowę została przewieziona do szpitala w Krakowie. Motyka zbiegł do lasu gdzie w braku naboju zadał sobie 3 rany ciężkie w okolicę serca.

Wilki pojawiły się na Wileńszczyźnie.

Onegdaj w rejonie Kobylnik pod samochód, którym przejeżdżał starosta powiatu dziśnieńskiego Marjan Jankowski wpadł wilk ogromnych rozmiarów i został na miejscu zabity. W gminach Bielnakonie i Woronowo pojawiły się wielkie stada wilków, które napadają w biały dzień na bydło a nawet na ludzi.

Samobójstwo robotnika w celi aresztanckiej.

Podczas zabawy tanecznej w Związku Powstańców Śląskich w Czerwionce robotnik Rokosz wywołał sprzeczkę, w czasie której uzbroił się w żerdź przeczki i pobiciem obecnych. Gdy Rokosz rzucił się z żerdzią na chcących go uspokoić policjantów został aresztowany. Po krótkiej chwili kontrolujący areszt posterunkowy zauważył, że Rokosz powiesił się na rękawie koszuli, który przywiązał do kraty okna. Denat został natychmiast odcięty, jednak wszelkie zabiegi przywrócenia go do życia okazały się bezskuteczne.

DO CZYTELNIKÓW.

W trosce o ulepszenie pisma, rozszerzyliśmy oraz zapoczątkowaliśmy szereg nowych działów. Do jednego z tych działów zalicza się: **CO SŁYCHAC W POWIECIE?** Dział ten mogliśmy zapoczątkować kilka dni temu, albowiem wielka ilość korespondentów, rozsiada po różnych stronach i miejscowościach powiatu donosi nam i to natychmiast o różnych wydarzeniach i przejawach życia kulturalnego i społecznego. Zaprowadziliśmy dział, najwięcej wzbudzający ciekawości a to: **W WĄBRZESKIEJ PLOTKUJĄ, ŻE. . .** Specjalnie do omówienia bolączek różnego rodzaju, jest dział: **PRZEZ SZPARE**. W dziale tym, nikogo nie zaczepiając, omawia się szereg faktów dokonanych, które, naszym zdaniem nie powinny zachodzić, krzywdząc często ogół.

Prócz rubryki: „Z ŻYCIA KOLEK ROLNICZYCH” dodajemy specjalny dodatek rolniczy pt. „ROLNIK”, „NASZ PRZYJACIEL”, dodatek tygodniowy, poświęcony jest sprawom oświatowym, kulturalnym i literackim; natomiast „OPIEKUN

— Uff!

Gdy zadzwoniono do kolacji, zaczął się ubierać pośpiesznie. Po drugim dzwonku uszedł do fajczarni, znajdującej się tuż obok jadalni. Był przygotowany na to, że pan Gwido, któremu Zeże opowiedziała swoją przygodę, rzuci się na niego, jak wygłodzony tygrys, a stary Avarffy drzwi mu pokaże. Gwido nie mógł się jednak rzucić na niego, gdyż w tej chwili przyglądał się z okna kasynowego jakiejś pulchniutkiej chórzystce ludowego teatru, stary zaś zagadnął go nadzwyczaj życzliwie:

— Może napijesz się kieliszek dobrej śliwownicy?

Również zachowanie obu dam zdziwiło niepomiernie Amerykanina.

Palma była dobrze usposobiona i całkiem spokojna, podczas, gdy Zeże miała nieszczęśliwą minę. Bolały ją niby piersi, ale właściwie dolegało jej coś innego. Oto zaraz po pierwszym dzwonienu zjawiała się Palma w jej pokoju i zwróciła się do niej z serdeczną propozycją:

— Słuchaj Zeże! Wyperswadowałam sobie całą tę historię i obecnie nie mam zamiaru klócić się ani z tobą, ani z Amerykaninem. Ażebyś nie myślała, że jestem złą dziewczyną, oświadczam ci, iż nie myślę brać nazbyt serio tej okoliczności, że jesteś kochanką mojego ideału. Tak, nawet wtedy, gdy będzie moim mężem, nie mam zamiaru zabraniać mu takich drobnych rozrywek. . .

W jednej sekundzie opuściła panią Zeżę wesołość. Aby jednak bodaj trochę jeszcze dokuczyć Palmie, odrzekła sucho:

— Jesteś roztropna, jak rzadko, Palmeczko! Tak będzie najwygodniej dla nas trojga! . . .

IX.

Huszt udał się do urzędu pocztowego, aby zapytać się, czy niema jakich listów. Przed paru dniami wysłał do Budapesztu czek do Banku ziemian, gdzie złożył cały swój kapitał, ale dotychczas nie otrzymał

DZIATWY” poświęcony jest wyłącznie dla naszej Kochanej Działy.

Ulepszając dodatki, starać się będziemy przede wszystkim o ulepszenie gazety. Wprowadzimy więc w najkrótszym czasie kilka nowych działów, z których Szanowni Czytelnicy będą napewno zadowoleni.

Usterki, zachodzące nieraz w piśmie, staramy się wszelkimi siłami usunąć.

Jesteśmy przekonani, że Szanowni Czytelnicy za nasze starania powiększą liczbę naszych abonentów przez popieranie „Głosu Wąbrzeskiego” wśród swoich krewnych i znajomych. Okazja jest tem większa i dogodniejsza, albowiem wszelkie urzędy pocztowe i listowi przyjmują przedpłatę „Głosu Wąbrzeskiego” na miesiąc październik. Ze względu jednakowoż na nadchodzącą zimę, radzimy wszy stkim, by zapisali „Głos Wąbrzeski” od razu na cały kwartał.

Pomyśl więc, Szanowny Czytelniku, o zjednananiu nam choćby jednego abonenta, a przysłuży się dobrej sprawie.

NA KTÓRĄ LISTĘ NALEŻY ODDAĆ GŁOS?

Od chwili ogłoszenia list kandydatów do Rady Miejskiej, zaczyna się okres agitacji przedwyborczej. Znaczenie agitacji przedwyborczej jest tem większe, czem szerszy jest teren, na którym wybory się odbywają i czem mniej są znani kandydaci i ich programy. W naszych warunkach sytuacja wyborcza jest jasno określona przez charakter list i osób pretendujących do krzesła radzieckich. Chodzi głównie o to, aby każdy wyborca uprzytomnił sobie znaczenie wyborów do rady miejskiej i nie oddawał swego głosu pod kątem widzenia polityki partyjnej, lecz miał na oku całokształt gospodarki miejskiej. Najmniej korzyści przyniosą miastu i ogółowi obywateli ludzie jednostronni, którzy całą działalność jest nastawiona w kierunku obrony interesów jednej tylko klasy społecznej lub też swego osobistego mienia. Szczególnie w okresie przesilenia gospodarczego, jednostronność taka może tylko pogorszyć sytuację. Z faktu, że przeżywamy trudności natury gospodarczej, wobec których kwestje polityczne ustąpiły na plan dalszy, wyłania się automatycznie postulat, że do głosu powinni przyjść przede wszystkim przedstawiciele sfer gospodarczych, a nie teoretycy ledwo się orientujący w stosunkach lokanych, lecz ludzie doświadczeni, którzy znają gruntownie potrzeby naszego miasta i wiedzą, jakie środki są w naszych warunkach osiągalne dla zaspokojenia tych potrzeb.

Jesteśmy pewni, że obywatelstwo wykaże w nadchodzących wyborach niebywałą dotąd zawarłość i nie da sobie rozproszyć swych głosów na listy, które wpłynęły z ambicji jednostek lub stanowią refugium dla ludzi, pragnących za wszelką cenę zademonstrować swoje zabarwienie polityczne. Zwolennicy solidarnej współpracy wszystkich warstw ludności oddadzą swoje głosy na listę **Bloku Gospodarczego**.

FERENCZ HERCZEG

AWANTURNIK

POWIEŚĆ

Z węgierskiego przełożył Czesław Łukaszkiewicz.

(Ciąg dalszy).

Parawan poruszył się nieco.

— A więc, rzekła Palma, jakąż usłyszę odpowiedź?

Nigdy jeszcze nie miał żaden Amerykanin takiej głupiej miny, jak mr. Huszt-Hudson w tej chwili. Odchrząknął parę razy, wyprostował się i począł mówić tonem uroczystego wzruszenia:

— Droga moja! Wiesz dobrze, jak mi jesteś sympatyczna. . . Twoja szlachetna otwartość podniosła tylko mój szacunek dla ciebie. . .

Nie mógł ciągnąć dalej swego wzniosłego przemówienia, gdyż w tej chwili parawan runął na ziemię. Przewróciła go pani Zeże, która dostała napadu śmiechu i tarzała się po łóżku Huszta. Śmiała się jak szalona i chwytając powietrze, a lzy ciekły jej po policzkach.

— Nie! to już nie do wytrzymania! On zażąda ośm dni do namysłu. Przysięgam, że zażąda ośm dni do namysłu!

Palma zbłądła, jak trup.

— Jego kochanka! wyjąkała. Jego kochanka!

Wybiegła z pokoju, popędziła na pierwsze piętro i w jej sypialni i zamknęła drzwi na klucz.

Zeże bronila się jeszcze przez jakiś czas gwałtownie przeciw nowemu napadowi śmiechu, a wreszcie podniosła się z łóżka i nie mówiąc ani słowa, wyszła z pokoju. Chwiejnym krokiem doszła do półpiętra i nagle usiadła na schodach, wybuchając znowu głośnym śmiechem.

Huszt nie mógł się uspokoić. Przez całe popołudnie przechadzał się po swoim pokoju i ilekroć zatrzymał się przed drzwiami, stękał:

ani pieniędzy, ani odpowiedzi. Postanowił zatem raz jeszcze telegrafować. Wypełnił blankiet, ale widocznie niewyraźnie, ponieważ urzędnik zapytał:

Nagle usłyszał poza sobą głos ekscelencji Lándorfy'ego, nadającego własnoręcznie pakunek w drugą kacie:

— A propos! Doszły mnie nieszczęśliwe wieści o banku Gwidona. . . Zerwałem też natychmiast z tymi ludźmi. . .

— Myślisz Ekscelencjo, że nasze pieniądze w niepewnym miejscu?

Ależ ja tam nie mam ani szelaga!

— Jakt! przecież mówiłeś mi, że umieszczasz tam parę set tysięcy. . .

— Chciałem, chciałem tylko! odparł hrabia — ale rozmyśliłem się w porę.

Uchyliwszy sztywnie kapelusza, odszedł, a Huszt stanął jak wryty. Wszystkie jego pieniądze były w tym banku. . .

Spojrzał na zegarek. Za kilka minut nadchodzi pociąg peszteński. Popędził ku stacji i niezadługo znalazł się na dworcu peszteńskim.

Kazał się dorózkarzowi wieść do banku.

Najsolidniejsza instytucja pieniężna na Węgrzech — jak ów bank nazywał stary Avarffy — mieściła się na drugim piętrze nowej, ale już dobrze zabrudzonej kamienicy na przedmieściu. Przy drzwiach stał na straży policjant, a w pierwszym pokoju jacyś panowie przeglądali księgi. Widocznie śledztwo, rewizja.

Na kurytarzu gromadka mężczyzn i kobiet o ponurych minach cisnęła się około brodatego jegomościa, wywijającego parasolem i deklamującego drżącym głosem:

— To zwykły rozbój! . . . Każdy dyrektor zabra tyle z banku, ile udało mu się wyciągnąć od różnych głupców. . . Gwido Avarffy obciążył swoje konto na sto tysięcy guldenów, chociaż na pokrycie nie ma ani guzika! I taki pan chodzi jeszcze swobodnie! . . .

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Z miasta, powiatu i okolicy

Pan Prezydent Rzeczypospolitej dr. Ignacy Mościcki przejeżdżał będzie przez powiat wąbrzeski

Jutro, tj. w sobotę, w godzinach popołudniowych pomiędzy 2 — 3 przejeżdżał będzie przez powiat wąbrzeski, nie omijając naszego miasta, Pan Prezydent Rzeczypospolitej. Pan Prezydent udaje się do Starogardu na święto pułkowe 2 pułku szwoleżerów rokitańskich, które odbędzie się w dniu 15 bm.

Przejazd Pana Prezydenta przez Wąbrzeźno nastąpi od strony Golubia, gdzie zostanie powitany przez władze powiatowe. Czy Pan Prezydent zatrzyma się w naszym mieście nie wiadomo.

Radosną tą wiadomością podajemy Szanownym Czytelnikom, w nadziei, że Obywatelstwo okaże swą radość z okazji przybycia Głowy Państwa i wywiesi w domach chorągwie. (z)

KTO BĘDZIE TOWARZYSZYŁ W PODRÓŻY PANA PREZYDENTA.

Jak się dowiadujemy, w podróży Pana Prezydenta towarzyszyć będzie p. Wojewoda Pomorski, Lamot, Starosta Krajowy p. Łącki, Komendant Główny Policji Państwowej p. pułk. Jagrym-Ma-

leszewski, oraz przedstawiciel ministra spraw wojskowych. Przy przejeździe przez powiat wąbrzeski towarzyszyć będą Panu Prezydentowi również władze powiatowe.

MARSZAŁEK PIŁSUDSKI RÓWNIEŻ JEDZIE DO STAROGARDU?

Obiega pogłoska, że bawiący na wywczasach w Druskienikach p. minister spraw wojskowych, Marszałek Piłsudski również pojedzie na święto pułku szwoleżerów rokitańskich w Starogardzie. Pan Marszałek ma udać się także samochodem i to przez powiat wąbrzeski. Potwierdzenia tej wiadomości narazie brak. Podajemy ją tylko z obowiązku dziennikarskiego.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej weźmie w Starogardzie udział wraz z swoją świtą w odsłonięciu pomnika da poległych. Odsłonięcia dokona sam Pan Prezydent. Po Mszy św. odbierze defiladę wojska, oddziały przysposobienia wojskowego itd.

Święto P. W. i W. F.

Jak już donosiliśmy, odbędzie się święto Przysposobienia Wojskowego i Wychowania Fizycznego w Wąbrzeźnie. Święto rozpocznie się w sobotę wieczorem capstrzykiem po ulicach miasta. W

capstrzyku wezmą udział wszystkie jednostki P. W. i W. F. z Wąbrzeźna. Rano, w niedzielę, odbędzie się w Rynku Msza św. połowa a potem zawody poszczególnych grup.

Poświęcenie sztandaru Młodzieży Żeńskiej w Wielkołące - Elzanowie

W jutrzejszą niedzielę, dnia 15 bm. odbędzie się piękna uroczystość w Wielkołące — Elzanowie, a mianowicie poświęcenie sztandaru Polskiego Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej.

Program uroczystości jest bardzo obfity a to ze względu na liczny przyjazd gości. Stowarzyszenia bratnie, męskie, z okolicy, nie będą mogły brać udziału w święcie ze względu na zjazd okręgowy stowarzyszeń młodzieży męskiej jaki odbędzie się w Wąbrzeźnie. Natomiast wezmą udział w uroczystości poświęcenia okoliczne stowarzyszenia żeńskie.

Na miejscu będzie wspomnieć zasługi ks. Pokorskiego z Wielkołaki, który mając bardzo wiele pracy jako administrator, niestrudzenie pracując nieomal we wszystkich stowarzyszeniach istniejących w jego parafii. Dodać trzeba, że ks. administrator Pokorski, pracując prawie że samodzielnie w towarzystwach, zyskał sobie wśród okolicznej ludności wielki szacunek i poważanie. Prezeską Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej Wielkołaka - Elzanowo jest panna M. Lewandowska.

(Szczegółowy opis z uroczystości podamy w jednym z najbliższych numerów.

Jego Eksc. Ks. Biskup Okoniewski w Wielkołące

W dnia 2 września br. przybył do naszej parafii J. Eksc. Ks. Biskup Okoniewski z wizytacją.

By godnie i okazałe przyjąć Najdostojniejszego arcybiskupa w tym celu obrany komitet różne poczynił przygotowania, miejscowe zaś Stow. Kat. Młodzieży, Arcybractwo różańca św., Towarzystwa misyjne, sokoli oraz majątki wystawiły okazałe bramy powitalne. Po południu wyruszone w procesji na powitanie do bramy Arcybractwa róż. O godz. 4-ej po poł. przybył ks. biskup, którego na wstępie powitał sędziwy parafjanin, były wójt p. Dembiński z Borówna. Sześćoioletnia Urszulka Kutzówna powitała Najdostojniejszego Arcybiskupa różnymi, udatnym wierszykiem, wręczając bukiet róż. W imieniu Stow. Działu w Krucjacie Eucharystycznej występującej w pięknych swych specjalnych odznakach, barwach eucharystycznych i papieskich powitała ks. biskupa mała Jadwiga Lewandowska. Z pieśnią udano się do świątyni, gdzie nastąpiło przywitanie przez miejscowego ks. administratora Pokorskiego; w odpowiedzi wygłosił Najdostojniejszy Arcybiskup dłuższe przemówienie do zebranych w kościele. Po procesji za zmarłych błogosławieństwem i krótkim odpoczynkiem w plebanji udzielił ks. biskup sakramentu bierzmowania około 260 osobom. Wieczorem o godz.

7-ej odjechał ks. biskup wśród radosnych okrzyków tłumnie zebranych parafjan na specjalne zaproszenie kolektorki kościoła p. Gajewskiej do Turzna. Dnia następnego o godz. 8-ej celebrował ks. biskup mszę św. podczas której przystąpiło około 100 dzieci z Krucjaty Eucharystycznej do komunji św. W południe Najdostojniejszego gościa w uroczym swym, udekorowanym w bramy powitalne majątku podejmowali państwo Kentzerowie w Pruskołące. Po południu zebrali się bardzo licznie parafjanie z Rychnowa przy przybranej pięknie kapliczce, kędy miał przejeżdżać wizytując kaplicę ks. biskup. Wielka rzesza działu tworząc szpaler, wśród niemiłkających okrzyków na cześć biskupa obrzuciła przybyłego kwiatami. Ks. biskup dziękując za serdeczne przyjęcie i wielkie przywiązanie do księcia Kościoła, przemówił w ujmujących słowach do zebranych; widząc zaś tylu zgromadzonych parafjan przy małej kapliczce Matki Boskiej zbudowanej na miejscu dawnego kościoła katolickiego w Rychnowie, pozwolił ku największej radości parafjan, na odprawianie od czasu do czasu mszy św. w kaplicy ks. administratorowi. Żegnany radosnymi okrzykami odjechał ks. biskup do sąsiedniej parafii Kielbasina.

— Dębowałaka. (Nowy kierownik szkoły.) Z nowym rokiem szkolnym objął kierownictwo tu-tejszej szkoły p. Jan Madejski z W. Rychnowa, na miejsce p. Oborskiego, który przesiedlony został do Wielkołaki.

— Łopatki. (Osobiste.) Onegdaj po południu w kościele parafjalnym w Łopatkach, ks. prob. Makowski pobłogosławił związek małżeński między p. Wiktorem Sadowskim a panną Anielą Sajdek z Łopatek. Nowożeńcom „Szczęść Boże!”

— Łopatki. (Kradzież.) Wczoraj w nocy niewyśledzeni dotąd sprawcy, skradli tutejszemu oberżyście towar oraz gotówkę (całodzienny zbiór). Za sprawcami poczyniono śledztwo.

— Przydwórz. (Nie zachodzi podpalenie) W związku z naszą notatką o spalaniu się stogu żyta w Przydwórz proszą nas o wyjaśnienie: Stóg należący do p. Kornowskiego nie został podpalony sponań on z niewiadomych przyczyn. W stogu nie znajdowało się ani 50 fur żyta lecz 25 i że stóg ubezpieczony był na 2500 złotych.

Z CAŁEJ POLSKI.

— Grabowo. (Pożar). W zeszłą niedzielę wieczorem wybuchł pożar w stodole rolnika Piotra Łosińskiego, który zniszczył doszczętnie całe zabudowanie gospodarcze wraz z żniwem, inwentarzem martwym, urządzeniem domowym, nieco inwentarza żywego. Szkoda wynosi przeszło 6 tys. Przyczyna pożaru nie wyjaśniona.

— Pleszew. (Wyrodney syn). W Kurcewie niejaki Chlebowski zastrzelił swego ojca, a matkę, która dogorywa w szpitalu w Pleszewie, ciężko postrzelił. Po dokonaniu podwójnego morderstwa popełnił samobójstwo, lecz tylko się postrzelił i walczy ze śmiercią.

Tem ohydny morderstwa była sprawa majątkowa, gdyż ojciec nie chciał zapisać synowi swe go 13-morgowego gospodarstwa.

— Bydgoszcz. (Tragiczny pokaz). Odbił się tu pokazowy lot hydroplanu, sprowadzonego specjalnie w tym celu z Gdyni. Podczas pokazu wydarzył się niezwykle tragiczny wypadek. Oto w chwili gdy hydroplan opuszczał się na wodę Wisły, stojący na brzegu rzeki niejaki Jan Bielański, syn miejscowego restauratora dostał się w dziwny sposób pod śmigło hydroplanu, które odcięło mu rękę. W stanie bardzo ciężkim przewieziono Bielańskiego do szpitala.

ODPOWIEDZI OD REDAKCJI.

S. K. Musi się Pan koniecznie podpisać pełnym nazwiskiem. Inaczej nie zamieścimy.

Wer. Młodzież jechała do Poznania celem zwiedzenia „Pewuka” na własny koszt. Ma Pan rację, że mało dba się o młodzież.

Leon R. Nie nadaje się do naszego pisma.

Autorom, którzy nadesłali nast. utwory „poetyckie” „Panią z wsi”, „Bajka”, „Podmuchy jesieni” odpowiadamy, iż utwory te nie nadają się wogóle do druku a do kosza.

RUCH TOWARZYSTW.

— Wąbrzeźno. Zebranie informacyjne. Kandydatka na kurs gospodarstwa domowego odbędzie się w niedzielę, dnia 15. bm. o godzinie 16-tej w Strzelniczy Bractwa Strzeleckiego ul. Pomorska Kierownictwo

Baczność Sokoli! W sobotę dnia 14-go bm. po między godz. 2-gą a 4-tą po południu przejeździe przez Wąbrzeźno Pan Prezydent Rzeczypospolitej Wobec tego wszyscy członkowie Sokola wolni od pracy zbiorą się na dany znak w mundurach za sztandarem koło małego dworca celem złożenia hołdu Przedstawicielowi Rzeczypospolitej.

Czołem! Prezes!

— Baczność! Stow. Kat. Młodzieży Żeńskiej! w Wąbrzeźnie. Dziś o godz. 8 wieczorem w Ognisku odbędzie się pogadanka. O przybycie wszystkich druchen uprasza. Zarząd.

TARGOWICA MIEJSKA POZNAŃ.

Urzędowe stwierdzenie komisji notowania cen

z dnia 10 IX. 1929 r.

Płacono za 100 kg. żywej wagi:

Bydło:

B. Stadniki:	
a) pełnomięsiste, wyrosłe najwyższej wartości rzeźnej	160—170
b) pełnomięsiste młode	158—154
c) miernie odżywione młode i dobrze odżywione starsze	126—136

Jałówki i krowy

a) pełnomięs. wytucz. krowy najw. wartości rzeźnej 162—170	
b) pełnomies. wytucz. krowy mniej dobre młode naj. wart. rzeźnej do lat 7.	148—158
c) starsze wytucz. jałówki i krowy	126—136
d) miernie odżywione krowy i jałówki	90—100
e) licho odżywione krowy i jałówki	000—000

Opasy chlewne:

Cielęta

a) najprzedniejsze cielęta tuczne	230—250
b) średnio tuczne cielęta i najprzed. ssaki	210—226
c) mniej tuczne cielęta i dobre ssaki	190—210
d) liche ssaki	150—180

Owce

a) jagnięta tuczne i młodsze skopy tuczne	160—174
b) starsze skopy tuczne, liche jagnięta tuczne i dobrze odżyw. młode owce	140—150
c) miernie odżywione skopy i owce	— 90

Swinie

b) pełnomięsiste od 120 do 150 kg. żyw. wagi	256—264
c) pełnomięsiste od 100 do 120 kg. żyw. wagi	244—252
d) pełnomięsiste od 80 do 100 kg. żyw. wagi	240—246
e) mięsiste świnię ponad 80 kg.	200—200
f) maciory i późne kastraty	190—200

NOTOWANIA GIELDY PŁODÓW ROLNICZYCH W POZNANIU.

Notowania oficjalne z dnia 9. IX 1929 r.

100 kg. w ładunkach wagonowych parytet Poznań.

Zyto	25,00—26,00
Pszenica	37,75—39,75
Jęczmień zw.	25,00—26,00
Jęczmień brow.	28,50—31,50
Owies	20,00—23,50
Mąka żytnia 65% z work. staa.	—, —, —
Mąka pszenna 65% z work.	60,00—64,00
Otręby żytnie	18,00—19,00
Otręby przenie	16,50—20,50

Druk i nakład: „Głos Wąbrzeski” B. Szczuka, Wąbrzeźno. Redaktor odpowiedzialny: Bolesław Szczuka Wąbrzeźno. Za dział ogłoszeń Redakcja nie bierze odpowiedzialności.

KINO SŁONCE

HOTEL pod BIAŁYM ORŁEM

W piątek, dnia 13 bm. o godz. 8¹⁵ i w sobotę, dnia 14 bm. dla dzieci o g. 5 i dla dorosłych o 8¹⁵

Pat i Patachon

jako **BOHATEROWIE** w swej najnowszej kreacji
Burze śmiechu, brawura, napięcie.

Następny program
film z legji cudzoziemców

Córka Szeika

PREMJERA w niedzielę, dnia 15 bm. o godzinie 5 i 8,15 wieczorem.

Na coś
zawsze się to przyda!

W każdym razie zaoszczędzi Pani ładny grosz, biorąc Persilu stosowną ilość, rozpuszczając go w zimnej wodzie i gotując raz tylko, i to krótko. Na 2½ do 3 wiader wody bierze się 1 paczkę Persilu! Persil to oszczędność!

Persil to Persil

Goodyear OPONY I DETKI

po najniższych cenach!

Najczęściej używane wielkości, stale na składzie.

APARATY DO WULKANIZOWANIA I MATERJAŁ DO REPARACJI

H. BAUER

Zastępca firm samochodowych „ESSEX” i „OPEL”
Tel. 3 Grudziądzka 9 Tel. 3

Bilans zamknięcia na dzień 31 grudnia 1928 Wąbrzeskiego Młyna Spółdz. z ogr. odp. w Wąbrzeźnie

AKTYWA	zł	PASYWA	zł
Gotówka	258.22	Udziały	21.000.—
Dłużnicy	63.017.42	Banki	32.058.25
Weksle	5.000.—	Wierzyciele	385.302.06
Towary	143.313.75	Akcepty	35.907.50
Ruchomości	30.649.32	Fundusz rezerwowy	1.351.50
Weksle w inkasie	19.780.—	„ obrotowy	1.216.40
Towary „	253.606.—	Zysk pozostały z r. 1927	1.500.—
Węgiel i oliwa	1.950.—	Zysk	40.514.—
Worki	1.335.—		
	518.909.71		518.909.71

Zawiadomienie!

Szanowną Publiczność zawiadamiam, iż z dniem 16 września br. uruchomiam komunikację autobusową na szlaku
Chełmno—Wąbrzeźno—Golub

Rozkład jazdy autobusu

Odjazd z Chełmna		Przyjazd do Chełmna	
7 ⁰⁰	15 ⁰⁰	12 ⁵⁰	19 ²⁰
7 ¹⁰	14 ¹⁰	12 ⁴⁰	19 ¹⁰
7 ³⁰	15 ³⁰	12 ³⁰	18 ⁵⁰
7 ⁴⁰	15 ⁴⁰	12 ¹⁰	18 ⁴⁰
7 ⁵⁵	15 ⁵⁵	11 ⁵⁵	18 ²⁵
8 ²⁰	16 ²⁰	11 ³⁰	18 ⁰⁰
9 ⁰⁰		11 ¹⁰	
9 ¹⁰		11 ⁰⁰	
9 ²⁰		10 ⁵⁰	
9 ³⁰		10 ⁴⁰	
9 ⁴⁰		10 ³⁰	
9 ⁵⁵		10 ¹⁵	

Przyjazd z Golubia

Szanownej Publiczności zapewniam wygodną i punktualną jazdę moim nowym autobusem.

Z poważaniem
STANISŁAW KRUK

Dziwić nikogo nie powinno

że z miesiąca na miesiąc wzrastają wkłady oszczędnościowe w

Kasie Spółdzielczej Parc.-Osadniczej w Grudziądzu

bo **Kasa płaci 10% od wkładów**

Całym swoim majątkiem w kwocie 3.500.000 zł gwarantuje terminowy zwrot wkładów. 1.000 złotych wypłaca natychmiast, wyższe kwoty za dwutygodniowym wypowiedzeniem. Roziosowuje wysokie premje pomiędzy wszystkich wkładców.

W każdej chwili od godz. 8-mej rano do 6-tej wieczorem jest czynną. Najkorzystniej jest przeto lokować wkłady oszczędnościowe w

Kasie Spółdzielczej Parc.-Osadniczej w Grudziądzu

Plac 23 Stycznia Nr. 21. Telefon nr. 390.

P.K.O. Warszawa Nr. 170.215. P.K.O. Poznań Nr. 206.780

Do obsiania jesiennego pola w wielkim wyborze po tanich cenach i dogodnych warunkach ze składu z natychmiastową dostawą

**siewniki rzędowe,
kopaczki ziemniaków
maneże**

czyszczarki

**Parniki do ziemniaków. Młóczarki wszelk. rodzaju
CONRAD DAHMER Wąbrzeźno**

Kino-Teatr Dwór Wąbrzeski

W sobotę, dn. 14 bm. o godz. 8,15,
i w niedzielę, d. 15 o g. 5,30 i 8,15

TAJEMNICA STAREGO RODU

Wzruszająca wizja 1831 roku. Dramat współczesny w 12 aktach, według oryginalnego scenariusza **Stefana Kleczyńskiego**
W podwójnej roli księżniczki i wieśniaczki — niezrównana **Jadwiga Smosarska i Jerzy Marr.**

CENY od 50—75 groszy.

Następny program „Kobieta na torturach”
W roli gł. **Włodzimierz Gajdarow, Lili Damita** oraz **Vivian Gibson**

Starsza

dziewczyna
do dzieci najchętniej z wioski może się zaraz zgłosić. Gdzie wskaże Głos Wąbrz.

Dwie

dziewczyny
do kuchni umiejące gotować potrzebne **J. Kaczyński, Dwór Wąbrzeski**

Zgubiłem portfel skórzany, w którym znajdował się wykaz osobisty, karta na broń, karta rowerowa i 90 zł gotówki Uczciwego znalazcę uprasza o zwrot papierów
Zanon [Malkiewicz Wąbrzeźno Grudziądzka (Pomorskie Stowarz. Handlowo-Rolnicze)

Jest do sprzedania **rasowy**

pies polowy

14-to miesięczny, Bardzo dobrze wyresowany, dobry aporter z wody stróż mieszkania. Wiadom. w szkole **3 kl. w Książkach**

Łekcyj gry na fortepianie

udziela

HELENA KOZŁOWSKA
ul. Mickiewicza 3

O d e z w a !

W sobotę, dnia 14 września rb. przejeżdżać będzie przez miasto Wąbrzeźno w drodze do Starogardu Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Aby dać wyraz czci i przywiązania dla Najdostojniejszego Gościa prosimy Szan. Obywatelstwo miasta Wąbrzeźna o łaskawe ozdobienie domów swych flagami barwy narodowej. Szczególnie prosimy tych Szan. Obywateli, którzy mieszkają przy ul. Kolejowej i Grudziądzkiej o wyżej wspomnianą dekorację, albowiem Pan Prezydent temi ulicami przejeżdża przez Wąbrzeźno.

Wąbrzeźno, dn. 13 września 1929 r.
Schwarz, burmistrz.

POLECAMY ze składu w drobnych ilościach i w ładunkach wagonowych

azotniak

kwaz fosforowy

kainit niemiecki

tomasówkę

BIAŁECKI i DAHMER
Wąbrzeźno tel. 29